

Xenofeminismus: Politika odcizení

Laboria Cuboniks

NULA

0x00

Náš svět trpí závratí. Je přeplněn technologickými formami komunikace a naše životy jsou propleteny abstrakcí, virtualitou a komplexitou. XF tvoří politiku přizpůsobenou těmto podmínkám; jde o feminismus s nebývalou rafinovaností, rozsahem i vizí; usilujeme o budoucnost, v níž půjde naplnění genderové spravedlnosti a feministické emancipace ruku v ruce s univerzalistickou politikou zaměřenou na potřeby každého člověka, nehlédě na rasu, schopnosti, ekonomické postavení nebo geografickou polohu. Pryč s nekonečným klapotem kapitalistického mlýna, jenž nám ukradl budoucnost; pryč s poddanstvím otročké práci, produktivní i reprodukční; pryč s každou objektivizovanou daností, jež se tváří jako kritika. Naše budoucnost si žádá roztavit vše ztuhlé. XF nevolá po revoluci, ale sází na hru historie, jejíž horizont je dlouhodobý; vyžaduje imaginaci, vynalézavost a vytrvalost.

0x01

XF chápe odcizení jako východisko k utváření nových světů. Všichni jsme odcizení – ale bylo tomu někdy jinak? Osvobodit se můžeme právě skrze odcizení, nikoliv jemu navzdory. Svoboda není daností – a rozhodně není dána něčím „přirozeným“. Utváření svobody vyžaduje spíš více než méně odcizení; odcizení je uměním konstrukce svobody. Nic bychom neměli přijímat jako pevné, trvalé nebo „dané“ – ani materiální podmínky, ani společenské formy. XF proměňuje, prochází a prozkoumává každý horizont. Každý, kdo je označen za „nepřirozeného“ kvůli převládajícím biologickým nor-

mám, každý, kdo zažil bezpráví ve jménu přirozenosti, pochopí, že vzývání „přirozenosti“ nám nic nepřinese – zejména queer, trans či těm s jinými dispozicemi mezi námi, ale stejně tak těm z nás, kteří/které jsou diskriminováni/y kvůli těhotenství nebo péči o děti. XF je zcela antinaturalistický. Esencialistický naturalismus smrdí teologií – čím dříve ho vymýtíme, tím lépe.

0x02

Proč vyvíjíme tak málo viditelné a koordinované snahy nasměrovat technologický vývoj k genderově progresivním politickým cílům? XF touží přetvořit svět strategickým využitím existujících technologií. Ano, tyto nástroje mají svá vážná rizika; mohou vést k nerovnosti, vykořisťování a zneužívání slabších. Než abychom předstírali, že nemáme co ztratit, považujeme za nutné využít příležitosti skryté v technopolitických rozhraních citlivých ke zmíněným hrozbám. Technologie není sama o sobě progresivní. Je propletena s kulturou ve smyčce pozitivních zpětných vazeb, jež znemožňují lineární vývoj, predikci či maximální obezřetnost. Vědeckotechnologický pokrok musí být spojen s kolektivním teoretickým a stejně tak politickým myšlením, v němž budou ženy, queer a gender nekonformní jedinci hrát nezastupitelnou roli.

0x03

Skutečný emancipační potenciál technologií dnes zůstává nevyužit. Trhem stimulovaný růst je vykoupěn technologickými bublinami a líbivé vynálezy končí v rukou konzumentů, kteří jimi zdobí svůj skomírající svět. Povznesme se nad otravnou zmet všech těch komodifikovaných krámů a soustředme se raději na vývoj technologií schopných čelit nerovnému přístupu k reproductivním a farmakologickým prostředkům, environmentální katastrofě a ekonomické nestabilitě, stejně jako nebezpečným formám neplacené nebo minimálně ohodnocené práce. V prostředí, v němž jsou technologie koncipovány, vytvářeny a právně regulovány, se stále ve velké míře objevuje genderová nerovnost, jelikož právě ženy zajišťují v elektronických a mnoha dalších odvětvích některé z těch nejhůře placených, monotónních a vysilujících pracovních činností. Taková nerovnost si žádá strukturální, strojovou i ideologickou nápravu.

0x04

Xenofeminismus je racionalismus. Tvrdit, že racionalita je „přirozeně“ patriarchální, znamená již dopředu přiznat porážku. Samozřejmě, „historie myšlení“ byla až doteď v područí mužů, a jsou to jejich ruce, jež dnes rdousí institut vědy a techniky. Právě proto *feminismus musí být racionalismem* – nikoli navzdory těmto skutečnostem, ale právě kvůli nim. Stejně jako neexistuje žádná „maskulinní“ racionalita, neexistuje ani racionalita „femininní“. Věda

gender nevyjadřuje; věda ho potlačuje. Pokud jí dnes dominují mužská ega, pak je ve sporu se sebou samou – a tohoto rozporu můžeme využít. Rozum, stejně jako informace, touží po svobodě a patriarchát mu ji nemůže zaručit. Proto sám *rationalismus musí být feminismem*. V XF se obě tyto strany vzájemně protínají. Pro XF je rozum zdrojem feministické emancipace, uznávající právo každého promlouvat mimo pozice jakékoliv partikularity.

PŘERUŠIT

0x05

Nadbytek skromnosti, jímž trpí feminismus posledních desetiletí, zdaleka neodpovídá obudné složitosti naší reality propletené optickými kabely a rádiovými vlnami, ropovody či plynovody, leteckými a dopravními linkami nebo neutuchající, simultánní aktivitou milionů komunikačních protokolů v každé milisekundě. Systémové myšlení a strukturální analýza ustoupily sice záslužným, ale nedostatečným zápasům, a jsou omezené na konkrétní oblasti a ostrůvky odporu. Zatímco kapitalismus je chápán jako složitá listických hnutí se bojí zaujmout pozici univerzality a odmítá spekulativní politiku z obavy, že se jedná o nutně opresivní vektor. Tento postoj – mylně ztotožňující univerzální s absolutním – skýtá pouze falešné záruky a otevírá nepřeklenutelnou propast mezi tím, co chceme svrhnout, a strategiemi, jimiž toho chceme docílit.

0x06

Globální komplexita nás staví před naléhavé kognitivní a etické výzvy; této prométheovské odpovědnosti se nemůžeme vyhnout. Velká část feminismu 21. století – od pozůstatků postmoderní politiky identit až po různé ekofeministické proudy – se těmto výzvám nedokáže adekvátně postavit a podílet se tak na podstatné a trvalé změně. Xenofeminismus chce dostat těmto úkolům jako kolektiv aktérů a aktérek, kteří/které se umějí pohybovat napříč různými úrovněmi politické, materiální a konceptuální organizace.

0x07

Trváme na tom, že potřebujeme více syntézy; sama analýza nám nestačí. Podmínkou XF je konstruktivní oscilace mezi deskripcí a preskripcí, jež umožňuje mobilizovat rekurzivní potenciál současné technologie v otázkách genderu, sexuality a mocenské nerovnosti. Život v digitální éře s sebou přináší spoustu specifických genderových problémů – od sexuálního obtěžování na sociálních sítích až po doxing a online ochranu soukromí nebo

vizuálních dat –, a proto potřebujeme feminismus, který se cítí doma ve světě výpočetních procesů. Proto potřebujeme ideologickou infrastrukturu schopnou podporovat a zprostředkovávat feministické intervence do spojů a sítí dnešního světa. Xenofeminismus je více než jen digitální sebeobranou a osvobozením od patriarchálních sítí. Chceme kultivovat praxi pozitivní svobody – svobody-pro raději než svobody-od. Proto vyzýváme feministky a feministy, aby se vyzbrojili schopností uzurpovat si existující technologie a vynalézat nové kognitivní i materiální nástroje pro společné cíle.

0x08

Progresivní (a odcizující) formy technologické mediace skýtají radikální příležitosti; proto tyto technologie nemůžou sloužit zájmům kapitálu, poněvadž z nich pak automaticky těží pouze hrstka těch nejbohatších. Jsme obklopeni neutuchajícím proudem nástrojů, které bychom si měli přivlastnit. Ačkoliv si nikdo nemůže dělat nárok na jejich vyčerpávající využití, digitální nástroje nebyly nikdy dříve tak přístupné, a tudíž ještě nikdy nebylo tak snadné si je uzurpovat. Tím nepomíjíme skutečnost, že velká část chudého světa je negativně ovlivněna rozvojem technologií (od dělníků pracujících v nelidských podmínkách až po vesnice v Ghaně, které se staly skladištěm elektronického odpadu globálních velmocí); naopak, upozorňujeme na nutnost tyto podmínky odstranit. Tak jako vynález burzy s sebou přinesl i vynález jejího krachu, musí dle xenofeminismu každá technologická inovace počítat se svými systémovými dopady.

PAST

0x09

XF odmítá iluze a melancholii jako politické inhibitory. Iluze jako slepá víra ve vítězství slabšího nad silnějším bez jakékoliv strategické koordinace vede jen k nenaplněným slibům a živelným snahám. Taková politika požaduje příliš mnoho, a proto uskutečňuje příliš málo. Touha po globální změně není bez velkometráží a kolektivní společenské organizace ničím víc než zbožným přáním. Melancholie – tolik rozšířená na levici – zase prohlašuje emancipaci za věc minulosti a uchyluje se k čekání na záblesky negace. V nejhorším případě vede k politické apatii a v tom nejlepším vytváří „pouze“ atmosféru beznaděje, která až příliš často sklouzává k frakčním bojůvkám a trapnému moralizování. Slabost melancholie pouze utužuje politickou nečinnost a pod rouškou realismu ničí veškeré naděje na rekalibraci našeho světa. XF je lékem právě proti těmto neduhům.

0x0A
 Politiku, jež upřednostňuje lokální za účelem podvracení globálních abstrakcí, považujeme za nedostatečnou. Kapitalismus neskončí, pokud z něj vystoupíme nebo ho budeme odmítat. Obdobně budeme-li se snažit zastáhnout za záchrannou brzdu dnešního systému, zpomalit jeho vnitřní koběhy a zmenšit jeho měřítko, přivedíme tím jenom záhubu pro mnohé, jelikož luxus zpomalení je ve skutečnosti skrytým násilím, privilegujícím jenom hrstku vyvolených. Odmítání myslet za hranicemi své mikrokomunity znamená spokojit se s dočasnými, obrannými gesty; stejně jako odmítání koalic různých frakcí nebo emancipačních taktik, jež můžou aspirovat na univerzální uplatnění. Povaha XF je útočná a afirmativní; trvá na možnosti všeobecné společenské změny pro všechny naše odcizené bližní.

0x0B
 Dnešní queer-feministická politika ztratila smysl pro těkavost a umělost našeho světa. Nahradil ho sice různorodý, ale statický rámec genderových identit, v jejichž odrazu se nevrací tvrdohlavé ztotožňování dobrého s přírozeným. Přestože jsme (snad) tak obdivuhodně rozšířili meze „tolerance“, stále se až příliš často spokojujeme se stavem nesvobody a ospravedlňujeme naši situaci tím, že je „přirozená“, že jsme se tak narodili. Mezitím se heteronormativní mašinérie rozpíná dál. XF vystupuje proti této odstředivé síle, jelikož si uvědomuje, že pohlaví a gender hrají klíčovou roli v tom, zda převáží norma, či fakta, svoboda, nebo nátlak. Má-li převážit přirozenost, jedná se maximálně o ústupek, rezignaci na to, co dělá z trans a queer politiky víc než jen lobby – tj. nesnadnou obhajobu svobody tváří tvář zdánlivě neměnnému řádu. Jako v každém mýtu daného, i zde jde o zdání stability, jež zakrývá skutečnost světa plného chaosu, násilí a nejistot. „Danost“ je vytlačena do sféry soukromí jako jistota, jež se vzdává zodpovědnosti za důsledky ve veřejné sféře. Když se možnost změny stává reálnou a známou, hrobka pod svatyní Přírody puká a z jejích trhlin vyvěrají proudy nových dějin, překypující možnostmi budoucností osvobozených od starého řádu „pohlaví“. Disciplinární matrice genderu je z velké části pokusem upevnit tyto otrásající se základy a znovu tak zkrotit život, jenž jí hrozí uniknout. Teď přišel čas definitivně tuto svatyni zbořit a už nikdy víc se jí neklanět a poníženě se jí neomloutvat za tu trošku vybojované svobody.

0x0C
 „Kyberprostor“ byl kdysi útočištěm před esencialistickými kategoriemi identity. Prostředí dnešních sociálních sítí je však s tímto příslibem v příkrém rozporu: kyberprostor se stal jevištěm poklonování kultu identity. Tyto kurátorské praktiky doprovázejí puritánské rituály udržování morálky, které často s nepřiznanou rozkoší přerůstají v obviňování, zostuzování či shazo-

vání. Proto se dnes tyto jinak důležité platformy pro spolupráci, organizaci a sdílení dovedností pouze tváří jako prostory produktivní debaty, zatímco ve skutečnosti všem jejím projevům urputně brání. Puritánská politika ponížování, která fetišizuje útlak, jako kdyby byl jakýmsi požehnáním, a která moralizátorským běsněním zatemňuje každou diskusi, pro nás není ani znakem atraktivní. Nechceme ani čisté ruce, ani krásné duše; ani ctnost, ani teror. Chceme víc a lepších sil rozkladu.

0x0D

Program vývoje platform pro společenskou organizaci a emancipaci nemůže ignorovat kulturní a sémiotické posuny, které se na těchto platformách neustále odehrávají. Potřebujeme si ochočit memetické parazity, jež provokují a koordinují formy jednání pohlcované sebecobrazem jejich hostitele. V opačném případě společenské dynamismy rozdmýchávané skrze memy, jako jsou „anonymita“, „etika“, „sociální spravedlnost“ nebo „reflexe privilegii“, ústí do pravého opaku jejich často velice chvályhodných záměrů. Úkol kolektivní správy sebe sama vyžaduje manipulaci našimi touhami pomocí „předpověř“ [*hyperstitions*] a mobilizaci sémiotických operátorů v terénu hustě zasítovaných kulturních systémů. Naše vůle bude vždy ovlivněna memy a jejich cirkulací; nic nám však nebrání tuto skutečnost využít a přetvořit memetickou mašinerii podle našich cílů.

ROVNOST

0x0E

Xenofeminismus je hnutí za zrušení všech genderů neboli „genderový abolicionismus“. „Genderový abolicionismus“ ovšem neznamena vymýcení „genderovaných“ [*gendered*] vlastností z lidské populace tak, jak tyto vlastnosti chápeme dnes. Takový projekt může v patriarchální společnosti skončit pouze katastrofou, protože představa „genderování“ je až příliš spjata s femininním. Ale i kdyby panovala rovnost v otázkách toho, co vše může být „genderované“, naším cílem není redukovat pohlavní různorodost světa. Ať rozkvétá sto květů pohlaví! „Genderový abolicionismus“ usiluje o společnost, v níž vlastnosti spojované s genderem nebudou tvořit základ pro nerovné mocenské mechanismy. Podobným způsobem usiluje „rasový abolicionismus“ o to, aby rasové charakteristiky nebyly důvodem pro diskriminaci, tak jako není důvodem pro diskriminaci třeba barva očí. Každý druh emancipačního abolicionismu musí v konečném důsledku směřovat k zrušení všech tříd, jelikož právě v kapitalismu se setkáváme s útlakem v jeho čiré a denaturalizované formě: nejsme vykořisťováni nebo utlačová-

ni proto, že jsme dělníci nebo chudé; jsme dělnice a chudí, protože jsme vykořisťováni.

0x0F

Dle xenofeminismu je životaschopnost emancipačních projektů abolicionismu – tedy zrušení třídních, genderových a rasových nerovností – kriticky závislá na radikální proměně našeho chápání univerzality. Univerzální musíme začít chápat jako generické, tudíž intersekcionální. Intersekcionálnost ovšem neznámá zabetonování kolektivů v nehybném masivu vzájemně na sebe odkazujících identit; jde o politickou orientaci, jež prostupuje vším partikulárním, odmítajíc hrubé škatulkování jednotlivých těl. Tento druh univerzality nelze vnutit shora, musí se budovat odzdoła – nebo ještě lépe řečeno z jiného úhlu: jedná se zde o ražení nových cestiček členitým terémem. Tento druh non-absolutní, generické univerzality nesmíme unáhleně ztotožňovat s těžce rozeznatelnými, ovšem stejně pouze pořádně vypasenyými partikularitami – jmenovitě s eurocentrickým univerzalismem, v němž je mužské mylně ztotožňováno s bezpohlavním, bílé s absencí rasy, cis- se skutečným atd. Bez tohoto nového druhu univerzalizmu by zrušení všech tříd muselo navždy zůstat záležitostí buržoazní fantazie, zrušení všech ras implicitně záležitostí bílého supremacismu a zrušení všech genderů záležitostí špatně skrývané misogynie, byť by i bylo zastáváno zapřísáhlými feministkami (dostatečným důkazem budiž absurdní a bezohledná kampaň samozvaného „genderového abolicionismu“ vedená proti trans ženám).

0x10

Od postmoderních jsme se naučili bourat fasády falešné univerzality a vyracet její omyly; od moderních jsme se naučili tříbit nové univerzality z popela těch falešných. Xenofeminismus usiluje o koaliční politiku nezatíženou komplexem čistoty. Vládnout univerzalizt vyžaduje ohleduplnost a důslednou sebereflexi; jenom pak se univerzalita může stát užitečným nástrojem pro množství politických skupin, který lze uplatnit proti různým formám útlatku souvisejících s genderem a sexualitou. Naše univerzalita neobsahuje žádný návod; než abychom dopředu diktovali její využití, chápeme XF jako platformu pro její užití. Její samotná konstrukce je proto negentropický, iterativní proces procházející neustálou proměnou. Xenofeminismus představuje flexibilní architekturu, která – podobně jako otevřený software – podléhá neustálé proměně a inovaci, následující dynamiku militantně-etického uvažování. Otevřenost zde však neznámá absenci řádu: ty nejstabilnější systémy na světě vděčí za svou stabilitu schopnosti vytvářet řád jako „neviditelnou ruku“ povstávající ze zdánlivé spontaneity a využívat setrvačných sil investice a sedimentace. Neváhejme učit se od našich nepřátel a z úspěchů i selhání, jež přinesla historie. S ohledem na právě řečené je cílem XF položit

základy rovnostářského a spravedlivého uspořádání v rámci geometrie svobody, kterou přináší platformy.

PŘIZPŮSOBIT

0x11

Sázíme na technovědu, již není nic svaté: vše lze změnit a přebudovat za účelem rozšíření horizontů naší svobody, genderu a lidskosti. Nic není svaté, nic není transcendentní, imunní vůči vůli po poznání nebo chráněné před „hackováním“ a látáním: to vše znamená, že neexistuje nic nadpřirozeného. Existuje pouze „Příroda“, chápaná jako neomezený prostor vědy. Bojem proti melancholii a iluzi, proti nedostatku ambicí nebo absenci schopnosti měnit měřítko, proti libidinóznímu vyhranění některých online komunit či proti Přírodě ve smyslu prapůvodní danosti docházíme k tomu, že náš normativní antinaturalismus se prolíná se silným ontologickým naturalismem. Neexistuje nic, co by se nedalo vědecky zkoumat nebo technologicky manipulovat.

0x12

Tím se ale nevyčerpává rozdíl mezi ontologickým a normativním, mezi faktem a hodnotou. Vektory normativního antinaturalismu i ontologického naturalismu zahrnují mnoho nejednoznačných bojišť. Odlišení mezi tím, co má být, a tím, co je, oddělení svobody od faktu nebo vůle od poznání zůstává nekonečným projektem. Známe mnoho trhlin, v nichž nás touha konfrontuje s brutalitou faktů a krásu nelze oddělit od pravdy. Poezie, sex, technologie a bolest jsou rozžhavené tímto napětím. Ale kdybychom rezignovali na proměnu, popustili otěže a uvolnili napětí, tyto uhlíky hned ochladnou.

NĚST

0x13

Raná internetová, textově založená kultura měla potenciál vytvářet opozici vůči genderovému útlaku, solidaritu mezi marginalizovanými skupinami, ale také nová místa pro experimentování, podněcující rozvoj kyberfeminismu v devadesátých letech; to vše ale v 21. století vzalo za své. Dominance vizuality v současných online rozhraních nás vrátila ke známým vzorcům kontroly identity, mocenských vztahů a genderových norem při sebeprezentaci. To ale neznamená, že by kyberfeministická citlivost byla věcí minulosti. Abychom uměli odlišit subverzivní možnosti skrývající se na současném

webu od těch opresivních, potřebujeme feminismus citlivý vůči zákeřným návratům starých mocenských struktur a zároveň dostatečně důvtipný, aby dokázal podmínky těchto struktur využít ve svůj prospěch. Digitální technologie nelze oddělit od jejich materiálních podmínek. Naopak, tyto dvě roviny jsou vzájemně propojené a ovlivňují své směřování. Místo upřednostňování virtuálního před materiálním (nebo naopak) xenofeminismus uchopuje momenty moci i podrobení se v rámci obou rovin, abychom díky tomu to porozumění mohli efektivně zasáhnout do naší společně utvářené reality.

0x14

Intervence do materiálních hegemonií jsou stejně důležité jako intervence do těch digitálních a kulturních. Změny těchto umělých životních prostředí patří k nejdůležitějším prostředkům rekonfigurace ženských a queer perspektiv. Jelikož produkce těchto prostor – stejně jako naše rozhodování při jejich organizaci – ztělesňuje ideologii doby, jedná se o artikulace „nás“ samotných a o způsoby, kterými ono „my“ vůbec můžeme artikulovat. Xenofeministky a xenofeministé se musí naučit jazyku architektury jako slovníku kolektivní choreo-grafie – tudíž koordinovaného opisování prostoru –, a to s ohledem na možnosti uzavřít, omezit nebo otevřít budoucí společenské podmínky.

0x15

Přesuňme pozornost z ulic k našim domovům. Naším spárům nesmí uniknout ani domácí prostory. Právě domácí prostředí nelze opomíjet, jelikož je v nás hluboce zakořeněno. Přitom domov v normativním smyslu je často zaměňován s faktickým domovem, s něčím neměnným a daným. Tento ohlu-pující „realismus domova“ musíme zavrhnout. Zkusme rozšířit naše obzory a podívat se na augmentované domovy sdílených laboratoří, komunálních médií a technických zařízení. Domov si zaslouží radikální prostorovou proměnu, představuje klíčový prvek jakékoli feministické budoucnosti. Tato proměna nesmí skončit u zahradní branky. Je zřejmé, že proměny ve struk-tuře rodiny a života v domácnostech jsou dnes možné pouze buď za cenu opuštění ekonomické činnosti – tedy životem v komunitě –, anebo snášením ještě těžšího ekonomického břemene – jako rodič/ka samoživitel/ka. Proto musíme nabourat setrvačnost, která ještě udržuje vymírající formu nukleár-ní rodiny při životě, a neustále tak vylučuje ženy z veřejné sféry a muže z ži-vota vlastních dětí, zatímco škodí všem, kteří/které se touží odlišit. To si žádá zcela přebudovat materiální infrastrukturu rodiny a prolomit ekono-mické tlaky, které současnou formu nukleární rodiny udržují. Naše cíle jsou dva, proto je naše perspektiva stereoskopická: musíme vytvořit ekonomické podmínky pro osvobození rodinného života a práce v domácnosti, a záro-veň vybudovat modely rodinných vztahů nezávislé na otupujícím systému námezdní práce.

0x16

Podívejme se teď blíže na samotné tělo. Zde na nás doléhá potřeba formulovat proaktivní politiku biotechnických a hormonálních intervencí. Hormony nám umožňují hackovat genderové systémy a svým politickým potenciálem přesahují rovinu pouhé estetické kalibrace jednotlivých těl. Strukturálně vzato je otázka distribuce hormonů nesmírně důležitá, včetně otázky, kdo nebo co určuje, co je vzhledem k této distribuci považováno za prioritu a co za patologii. Rozmach internetu, z nějž povstala hydra černého trhu s léčivy, se – spolu s veřejně přístupným endokrinologickým know-how – stal klíčem k vytržení hormonální ekonomie z rukou institucí zodpovědných za kontrolu zaužívané distribuce sexuality. Vyměnit trh za byrokratický dohled ovšem nepředstavuje opravdové vítězství. Chtějme víc. Zajímá nás, zda se „hackování genderu“ může stát dlouhodobou strategií, jež by pro tělesnost [wetware] znamenala to samé, co hackerská kultura znamenala pro software – tedy vybudování celého univerza volně dostupných a otevřených platforem. Právě to je nejbližší, jak se většina z nás kdy dostala k praxi komunismu. Uměli bychom bez riskantního ohrožení lidských životů naplnit embryonální výzvy, které před nás staví farmaceutické využití 3D tisku (tzv. „reactionware“), grassrootové dálkové interrupční kliniky, fóra pro genderový hacktivismus a DIY hormonální terapii atd., abychom tak vytvořili podmínky pro volně dostupnou a otevřenou medicínu?

0x17

Od globálního po lokální, od cloudu až po naše těla, xenofeminismus se hlásí k úkolu budování nových technomaterialistických institucí hegemonických rozměrů. Podobně jako inženýři a inženýrky, kteří musí brát ohled jak na celkovou strukturu, tak na molekulární části, z nichž se struktura skládá, XF upřednostňuje mezopolitickou dimenzi před omezenou účinností lokálních hnutí, autonomních zón a pouhé horizontality, stejně jako před každou transcendencí či vnucováním hodnot a norem shora dolů. Mezopolitická aréna univerzalistických cílů xenofeminismu představuje komplexní a proměnlivou převodovou soustavu mezi těmito polaritami. Z pragmatického hlediska vyzýváme ke kontaminaci a mutaci mezi těmito hranicemi.

ZAPLAVIT**0x18**

Adaptace našeho chování na podmínky prométheovské složitosti vyžaduje dle XF trpělivost – jde ale o trpělivost velice dravého typu, jež na nic „nečeká“. Nastolení nové politické hegemonie nebo zažehnutí vzpoury uvnitř